

Protocol pesten

Dit PESTPROTOCOL heeft als doel:

Dat alle kinderen zich in hun basisschoolperiode veilig voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen.

Door regels en afspraken zichtbaar te maken kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar aanspreken op deze regels en afspraken. Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

Plagen of pesten

Het verschil:

Iemand van zijn fiets aftrekken: dat kan plagen zijn. Maar ook pesten. Het is plagen als de kinderen aan elkaar gewaagd zijn: de ene keer doet de een iets onaardigs, een volgende keer is het een ander. Het is een spelletje, niet altijd leuk, maar nooit echt bedreigend. Bovendien duurt het nooit echt lang. Door elkaar te plagen leer je zelfs om met conflicten om te gaan. Het hoort bij het groot worden.

Pesten kan beginnen als een spelletje, als iets leuks om te doen. Het gepeste kind voelt zich erg ongemakkelijk door het pesten. Het lukt hem/haar niet terug te plagen, een grapje te maken of onverschillig te blijven. Degene die gepest wordt, wordt heel erg bang en verdrietig en voelt zich hulpeloos. Vaak is er een groepje kinderen dat meedoet met de pestkop, ze lachen wanneer de pester iets gemeens doet maar durven zelf niets te doen.

Pesten is bedreigend en het gebeurt niet zomaar een keer, maar iedere dag weer, soms een jaar of langer achter elkaar. Bij pesten wordt een slachtoffer uitgezocht om de baas over te spelen op een heel bedreigende en gemene manier. De pestkop misbruikt zijn macht.

Meestal hebben de pestende kinderen niet in de gaten hoe afschuwelijk het pesten is voor degene die gepest wordt. Terwijl het gepeste kind vreselijk bang is voor de pauze of niet op straat durft te spelen, ziet de pester het als een lolletje.

Pesten lijkt dus op plagen maar er zijn grote verschillen.

Pesten komt helaas op iedere school voor, ook bij ons.

Het is een probleem dat wij onder ogen zien en op onze school serieus aan willen pakken.

Daar zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden:

pesten moet als een probleem worden gezien door alle partijen; leerkrachten, ouders en leerlingen.

De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.

Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen

Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt, moet de school beschikken over een directe aanpak.

Er moet een vertrouwenspersoon ingeschakeld kunnen worden. Linda is onze interne vertrouwenspersoon en extern is de G.G.D.

Hoe gaan we met pesten om?

samen met de kinderen een pestprotocol opstellen

proberen tot een preventieve aanpak te komen door gebruik van Kanjer en de posters van Kids tegen geweld. We maken gebruik van gesprekken om onderwerpen als: omgaan met elkaar, rollen in een groep, aanpak van ruzies, veiligheid etc. aan de orde te laten komen.

leerkrachten leren snel signalen herkennen. Enkele signalen zijn o.a.

- volstrekt doodzwijgen
- isoleren
- psychisch, fysiek of seksueel mishandelen
- een kring vormen of insluiten in de klas, gang of speelplaats
- buiten school opwachten, slaan of schoppen
- op weg van en naar school achterna rijden of lopen
- opbellen
- nooit de echte naam van het slachtoffer gebruiken, maar een bijnaam
- voortdurend zogenaamde leuke opmerkingen maken over een klasgenoot
- iets afpakken
- cadeaus eisen of afpakken
- jennen
- het slachtoffer voortdurend de schuld van iets geven
- het slachtoffer uitschelden of er tegen schreeuwen
- opmerkingen maken over kleding en andere eigendommen
- Deze lijst kan nog verder worden uitgebreid: je kunt het zo gek niet bedenken of volwassenen en dus ook leerlingen hebben het bedacht. Leerkrachten en ouders moeten daarom alert zijn op de manier waarop kinderen met elkaar omgaan en duidelijk stelling nemen wanneer bepaalde gedragingen hun norm overschrijden.

Stelling nemen vereist zicht hebben op het probleem, kennis van de gevolgen voor het slachtoffer en bovenal een invoelend vermogen hebben

Het voorbeeld van de leerkrachten (en thuis de ouders) is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar uitgesproken.

Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en de leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten horen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen.

We werken preventief en curatief volgens de Kanjer methode met duidelijke regels. Denken ouders dat de school te weinig doet aan het probleem, dan moeten zij de mogelijkheid hebben om de vertrouwenspersoon in te schakelen. Zie de schoolgids.

Plan van aanpak:

Elk schooljaar bespreken van het probleem Pesten in elke groep op het niveau van die groep dit doen in de periode september / oktober en maart / april.

voor de onderbouw (groep 1 t/m 3) de Kanjerregels visualiseren en bespreken d.m.v. rollenspelletjes en verhalen deze regels goed zichtbaar in de klas ophangen en er geregeld de aandacht op vestigen in de bovenbouw samen met de kinderen een aantal anti-pestregels opstellen, maar wel uitgaan van de 5 Kanjerregels .

de kinderen de regels laten ondertekenen en op een duidelijk zichtbare plaats ophangen en er geregeld de aandacht op vestigen

andere mogelijkheden, die we gebruiken zijn :

- het (voor)lezen van boeken over dit onderwerp
- rollenspelletjes
- kringgesprekken
- Trefwoord

bekendmaken aan ouders en andere geledingen

Aanpak van ruzies en pestgedrag in 4 stappen:

Wanneer leerlingen ruzie met elkaar hebben en/of elkaar pesten proberen zij en wij:

Stap 1

Er eerst zelf (en samen) uit te komen.

Stap 2

Op het moment dat een van de leerlingen er niet uitkomt (in feite het onderspit delft en verliezer of zondebok wordt) heeft deze het recht en de plicht het probleem aan de meneer of juf voor te leggen.

Stap 3

De leerkracht brengt de partijen bij elkaar voor een gesprek en probeert samen met hen de ruzie of pesterijen op te lossen en (nieuwe) afspraken te maken. Dit gebeurt volgens de kanjeraanpak. De groep wordt erbij betrokken, omdat iedereen, die erbij betrokken is, verantwoordelijk is.

Bij herhaling van pesterijen / ruzies tussen dezelfde leerlingen volgen sancties en worden de ouders van gepeste en pester in kennis gesteld.

Stap 4

Bij herhaaldelijke ruzie/ pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling en houdt een bestraffend gesprek met de leerling die pest /ruzie maakt. De fases van bestraffen treden in werking.

Ook wordt er een melding in het leerlingdossier genoteerd in Esis. Bij iedere melding omschrijft de leerkracht 'de toedracht'.

Sancties

Bij pestbeleid past ook een sanctiebeleid. Het moet voor iedereen duidelijk zijn welke maatregel bij welk gedrag genomen wordt. Het moet ook duidelijk zijn wie in welke situatie een sanctie kan opleggen.

Gedrag	Sanctie	Door wie
<p>Enmalig geconstateerd pestgedrag</p>	<p>Gesprek over regels met de pester op de kanjermanier: is het jouw bedoeling om -- te pesten of je niet aan de regels te houden. Ja, dan volgen er sancties, nee dan worden er afspraken gemaakt.</p>	<p>Leerkracht</p>
<p>Pesten blijft doorgaan</p>	<p>Gesprek met ouders Pester binnen laten blijven onder de pauze Nablijven met opdracht Uitsluiten van iets leuks</p>	<p>Leerkracht/ouders</p>
<p>Pesten blijft toch doorgaan</p>	<p>Gesprek met ouders Afspraken over te verwachten gedrag worden schriftelijk vastgelegd en getekend. Smiley time-out systeem Straf gaat door. Inschakelen externe Deskundigen (Jeugdprofessional-ZAT)</p>	<p>Leerkracht/ouders/directie</p>
<p>Negatief gedrag blijft gehandhaafd, geen verbetering</p>	<p>Schorsing Verwijdering</p>	<p>Directie in overleg met algemene directie Borgesius/ouders/ leerplichtambtenaar</p>